

वक्राणा n. *Schutz der Haut*: एकस्तत्तुस्वक्राणो ऽसमर्थः । तत्समुदायश्च कम्बलः समर्थः ebend. 1, 203, a.

वचायनि m. patron. ebend. 4, 51, a.

व्रात्पुत्र m. pl. *die Schüler deines Sohnes* (वत्पुत्र) ebend. 1, 177, b.

1. त्विष् 2) streiche die Stelle RV. 7, 82, 6.

2. त्विष् 2) füge RV. 7, 82, 6 bei: *für einen hohen Preis* —, für Varuṇa's Ansehen setzen beide (Indra für jenen, Varuṇa für diesen) ihre Kraft ein.

त्वेष्य Z. 2 lies त्वेष्येषा०.

त्सर mit श्रव vgl. श्रवत्सार.

1. दंश्म mit सम् 1) am Ende, संदृष्ट n. Bez. einer best. fehlerhaften Aussprache der Vocale PAT. a. a. O. 1, 20, a.

दंस्, hierher wohl die u. दंसि angeführte Stelle: *sich wunderkräftig (hilfreich) erweisen*.

दंसि s. oben दंस्.

दंत्त, so zu betonen.

दन्ति Z. 3 lies Bahnen (Sis.) st. Bewohner.

दन्तिष्ण Sp. 485, Z. 10 lies 6, 64, 1.

दन्तिष्णवर्त 1) ०वर्ता नाभिः Spr. (II) 5404.

दण्ड 13) Macht über (gen. oder im comp. vorangehend) Spr. (II) 512.

दण्डवारित adj. mit einem Stocke abgewehrt so v. a. absolut verboten:

बहुव्रीहि PAT. a. a. O. 2, 229, a.

दण्डासन n. eine best. Art zu sitzen (आसन) HEM. JOGAÇ. 4, 123, 130.

दधीय् PAT. a. a. O. 8, 73, a.

दध्याली f. eine best. Pflanze, = आवणा MED. n. 81. — Vgl. दध्यानी.

दक्षपात Spr. (II) 6921.

दक्षवाणिय n. bei den Gáina *Handel mit Zähnen, Haaren* u. s. w. HEM. JOGAÇ. 3, 98, 105.

दक्षावल् (०वल् gedr.) m. N. pr. eines Mannes GOP. BR. 1, 2, 5.

दम् 1) दम्स् RV. 5, 19, 4 (nicht 14) besser als abl. gen. von दम् zu fassen.

2. दम्, दमाम् kann gen. zu 1. दम् sein.

दमदमाय्, ०यति und ०यते onomatop. denom. PAT. a. a. O. 3, 19, b.

दम्भोलिपाणि m. ein N. Indra's Spr. (II) 3921.

दय् mit वि 2) विद्यामास PANĀKA. 4, 12, 2. विदायं (von 3. दा) च चकार v. 1.

दयितामय (Nachträge) Spr. (II) 4073.

1. द्रु mit अभिप्र sprengen, öffnen: अभि प्र द्रुर्जानयो न गर्भम् RV. 4, 19, 5.

— वि, विद्रे दाडिमीफलम् barst Z. d. d. m. G. 27, 68.

2. द्रु mit समा, partic. समादृत ganz bei einer Sache seiend, eifrig beschäftigt v. 1. bei NILAK. zu HARIV. 8787.

द्रुद् f. PAT. a. a. O. 4, 54, b.

द्रुकार m. eine Art Judendorn RĪĀN. im ÇKDR. u. लघुवदर. शबरा-

कार unsere Hdschr.

दुर्दर 3) f. ई N. pr. eines Flusses MED. r. 223.

दुर्दर n. eine Art Talk BHĀVAPR. im ÇKDR. u. वज्र.

दुर्व Z. 3 lies विदुर्व्य st. विदुर्व.

दुर्म् mit उय Z. 4 lies 7, 67, 2 st. 7, 62, 2.

दुशत Sp. 539, Z. 4 lies 4, 116, 11 st. 4, 161, 11.

दुर्द्ध, अदुर्द्ध ज्ञानम् nicht fest haftend Spr. (II) 6749.

द्वदान n. *Ansteckung eines Waldes* HEM. JOGAÇ. 3, 99, 112.

दशकंधर HEM. JOGAÇ. 2, 98.

दशन vgl. विनेमिदशन.

दशाङ्गुली n. eine Länge von zehn Fingern RV. 10, 90, 1.

दस् in der Umgangssprache = दुर्म् PAT. a. a. O. 1, 234, b.

1. दक्ष, क्षेमते क्षिमातेन पद्मिनी किं न दक्षते versengt werden Spr. (II) 6383.

1. दा Z. 7 दत्ते auch Spr. (II) 1186. 1) mit doppeltem acc.: विषं दातुं समर्था सा स्वामिनं गुणिनां वरम् Spr. (II) 6215. सुपात्रदत्त einem Würdigen gegeben 5793. — 2) शनैः शनैर्ददात्येष पदो Spr. (II) 6394.

— अग्न्या 1) vgl. jetzt noch Spr. (II) 3646.

— उपा sich anschliessen an (acc.): कश्चित्कात्तारे समुपस्थिते सार्थमुपादत्ते । यदा निष्कासकात्तारो भवति तदा सार्थं ज्ञातिं PAT. a. a. O. 1, 178, a.

— व्या, व्याददते पिपीलिकाः पतंगस्य मुखम् PAT. a. a. O. 1, 248, a. व्याप्ते herzustellen für याते HEM. JOGAÇ. 3, 11.

3. दा mit वि 3) vertheilen: विदायं च चकार PANĀKA. 4, 12, 2, v. 1. विद्यामास (von दय्) im Texte.

7. दा mit पर्यव, partic. ०दात durch und durch lauter: सर्वकर्मसु ein Diener KĀRAKA 1, 15. ०श्रुत ein Lehrer 3, 8. — Vgl. पर्यवदातव.

दानिषार्थिक adj. = दानिषार्थ्य PAT. a. a. O. 4, 76, b.

दानशाला f. ein Gemach, in dem Almosen vertheilt werden, SUBHĀSH. 127.

दापिन् adj. am Ende eines comp. zu geben veranlassend NAISH. 17, 61.

दाम, f. दामा N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBu. 9, 2623 nach der Lesart der ed. Bomb., मुदामा (wird später noch genannt) ed. Calc.

2. दामन् Z. 2 lies 8, 82, 8.

दारद् als metron. von दारद् gefasst PAT. a. a. O. 4, 54, b.

दारदिका f. ebend. 6, 96, a. = दारदो ऽपत्यं स्त्री KALI.

दारवीय adj. = दारव hölzern VĀMAṆA 5, 2, 55.

दार्व्य m. patron. von दार्व PAT. a. a. O. 4, 60, b.

दार्ष्टविषयिक (von दृष्टि + विषय) adj. dem Auge zugänglich NIR. 7, 8.

दालि (Nachträge) gespaltene Hülsenfrucht, Grape RĪĀN. 16, 103. BHĀVAPR. 5.

1. दाम् 2) weihen so v. a. hingeben: वृथाय RV. 6, 16, 31.

दाशतय = दशतय zehnfach: प्रत्ययमाला PAT. a. a. O. 4, 48, b.

दि s. सददि.

दिग्देश, अनियतदिग्देशपूर्वकत्वात् KĀN. 4, 2, 6.

दिग्वरति f. bei den Gáina das Nichtüberschreiten der Grenze, nach welcher Himmelsgegend es auch sei, HEM. JOGAÇ. 3, 1, 3, 95.

दिग्त्रत n. dass. ebend. 3, 83.

दिक्षुख, ०माउल्लानि die nach allen Himmelsgegenden gelegenen Länder Spr. (II) 1431.

दिष s. unten देव०.

1. दिव् 3) Z. 4 streiche die Stelle RV. 10, 34, 5, wo द्विषाणि gelesen wird. Z. 20 streiche (von क्त्).

दिवानिद्रा f. das Schlafen am Tage Spr. (II) 5671.

दिव्य 3) c) N. pr. einer Göttin KĀLĀKRA 3, 144.

दिव्यक्रिया f. Anwendung eines Gottesurtheils RĪĀN-TAR. 4, 94.